

ಚೂಡಿದಾರ ತಂದ ಮುಜುಗರ

ಸುಮಾರು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಚೂಡಿದಾರ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಜುಗರದಿಂದಲೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಲ್ವಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಸೀರೆ, ಲಂಗ ದಾವಣಿ ಮಾತ್ರ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಚೂಡಿದಾರ್ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

■ ಬಿ.ಎಸ್.ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಕೈಲವೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಧರಿಸಿದ ಉಡುಪು ಕೂಡ ಸವಿನೆನಪುಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡುಗೆ ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ರೂಢಿ. ಅಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಲ್ವಾರ್ ಕಮೀಜ್, ಜೀನ್ಸ್, ಪ್ಯಾಂಟ್ ಮುಂತಾದ ಆಧುನಿಕ ಉಡುಪು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಅದು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಉಟ್ಟು, ತೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಅನುಭವ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಹಳ್ಳಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ. ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಲಂಗ್ ಬ್ಲೌಸ್, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಲಂಗ್ ಬ್ಲೌಸ್ ಜತೆಗೆ ದಾವಣಿ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸೀರೆ, ಇವೇ ನನ್ನ ಉಡುಪು. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲಂತೂ ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಸೀರೆಯೇ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಲ್ವಾರ್, ಚೂಡಿದಾರ್ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈಗಿನಷ್ಟು ಪ್ರಚಲಿತ ದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಚೂಡಿದಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗ ನೆನಪುಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಆರೇಳು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. 1990ರ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳದು. ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಮೂರು ದಿನದ ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟೆವು. ನಾಲ್ಕು ದಂಪತಿಗಳು, ಉಳಿದ ಮೂವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳು ಸೇರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರ ಅಂಬಾಸಿಡರ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟೆವು. ಮೊದಲ ದಿನ ಖಾಂಡ್ಲೆ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಭದ್ರಾನದಿಯ ನಡುವೆ ಇರುವ ಕುದುರೆ ಅಬ್ಬಿ ಜಲಪಾತವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮೇರ್ತಿಯ ಕಡೆ ಹೋಗುವುದಿತ್ತು. ಖಾಂಡ್ಲೆ ದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ನೋಡಿ ಕಾರನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನದಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಕುದುರೆ ಅಬ್ಬಿ ಜಲಪಾತವನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಬಂಡೆ ನೋಡುವುದೇ ವಿಸ್ಮಯ. ಮರಳಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡಿ ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದೆವು. ಕಾರಿನ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜು ತೆರೆದಿತ್ತು. ಸೀಟಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನ

ಮತ್ತು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬ್ಯಾಗ್ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ನದಿಯತ್ತ ಹೊರಡುವ ಗಡಿಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಯ ಗಾಜನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಏರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಯಾರೋ ದಾರಿಹೋಕರು ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ಎಗರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಮತ್ತು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನ ಬೀಗದ ಕೈ ಅದರಲ್ಲಿತ್ತು.

ಇದ್ದ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಎಸೆದು ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡು, ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹುಡುಕಿದರೂ ಬ್ಯಾಗು ಗಳು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ತೌರುಮನೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಚಂದದ ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿದು. ಅದರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೀ ಮನೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆ ಬೇಸರದಲ್ಲಿಯೇ ಮೇರ್ತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಸರಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದೆವು. ಬೀಗ ತೆರೆಯುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಾರಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಬ್ರಶ್ ಪೇಸ್ ಸೋಪು ಏನೂ ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆವು. ಆದರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಬೇರೆ ಸೀರೆಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ಲೌಸ್ ಬೇಕಲ್ಲ?

ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಿವೇದಿತಾ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಚೂಡಿದಾರ್‌ಗಳು. ಅಳತೆ ಮಾತ್ರ ನನಗೇ ಹೇಳಿ ಹೊಲಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಲ ಚೂಡಿದಾರ್ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಬಹಳ ಮುಜುಗರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆದು, ಕಳಸ ಹೊರನಾಡು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಕೊಂಡೆವು. ನನ್ನ ಸೀರೆ ಬ್ಲೌಸ್‌ನ್ನು ಹೊರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಗೆದು ಹಾಕಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೂರನೇ ದಿನ ಶೃಂಗೇರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ನೋಡಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಆ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಉಟ್ಟು ಮುಜುಗರದಿಂದ ಪಾರಾದೆ.

ಹೊರನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಗ್ರೂಪ್ ಫೋಟೋ ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಇವಿಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ಮನಃಪಟಲದಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ■